

Edwin Morgan

EPER

Soha nem volt
annyira jó az eper mint
azon a füledt délutánon
a francia-
ablakban ültünk
szemben egymással
térded a térdeim közt
ölünkben a kék
tányérok az eprek
csillogtak a forró napsütésben
cukorba mártogattuk
és néztük egymást
nem siettettük
az eljövendő ünnepet
a két tányért egymásba tettük
a villákat keresztbe
feléd hajoltam

gyerekként adtad át magad
a meleg levegőben
mohó szádon
édes
az eperíz
emlékeimben
dőlj hátra újra
hadd szeresselek

hadd verje a nap
önfeledésünk
csak egy órára bár
öntsön el újra a hőség
verje a villám
a Kilpatrick-hegyeket

mossa el a zápor tányérjainkat